

min Overbevisning, at disse Arealer i Løbet af faa Aar vilde være stegne ganske betydeligt, saa at Staten her er gaaet Glip af en betydelig Fordel, som vi ellers kunde have opnaaet.

Dernæst frembyder det Spørgsmaal sig, om det er rigtigt af Ministeren i Forbindelse med nogle faa Mænd af denne Forsamling at træffe saadanne Afgørelser som denne, uden at de øvrige Rigsdagsmedlemmer faa noget at vide derom. Min ærede Partifælle og jeg have meddelt vort Parti saadanne Oplysninger, at dets Medlemmer have været vidende om, hvad der er sket. Vi have anset det for vor Pligt ikke at handle bag vore Partifællers Ryg. Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Ordfører: Har han meddelt det til sine Partifæller? I hvert Fald have flere af den ærede Ordførers Partifæller over for mig udtalt, at det var første Gang, de hørte noget om denne Sag, da jeg drog den frem her i Salen. Jeg synes, at vi her ere ved at komme ind paa en Kulissepolitik. Hvis gamle Berg havde levet, vilde han sikkert have kaldt det en Luskepeterpolitik. Jeg synes, det er usundt for vort offentlige Liv, at Politikken drives paa den Maade, og jeg haaber derfor, at det ikke maa gentage sig.

Den lange Tale, den ærede Ordfører holdt i Gaar, er jo saa godt som helt igennem et Opkog af de lange Taler, som Partiets Overordførere, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) holdt ved Finanslovens 1ste Behandling. Noget egentlig nyt er der ikke i den. Jo, dog. Der er noget nyt. Jeg fik saaledes blandt andet den Oplysning, at af de mange utrolige Omveje, ad hvilke jeg kunde have faaet Oplysning om, hvad der skete og skulde ske, var der ogsaa en, som jeg naturligtvis havde forsømt, og det var Vejen gennem Københavns Magistrat. Det ærede Medlem siger nemlig i sit Foredrag følgende: „Og skønt Pengene ere komne fra Københavns Magistrat, som det ærede Medlem selv er Medlem af“. Jeg maa sige, at det er i højeste Grad overraskende for mig at høre, at Pengene hertil ere komne fra Københavns Magistrat. Jeg vil bede den ærede Ordfører oplyse mig om, hvor det findes paa Københavns kommunale Regnskab, thi der maa det vel staa, da det jo ikke er af sine egne Lommer, Magistraten har givet Pengene. Hvor har det ærede Medlem dette fra? Jeg fatter det ikke. Men det er ogsaa ren og skær Fantasi af det ærede Medlem. Det er, for at bruge et justitsministerielt Udtryk:

Fabel og Digt og ikke andet. Det er kedeligt, at naar det ærede Medlem vil supplere de Udtalelser, som det ærede Medlem for Løvel kom med, og tilføje noget nyt, viser det sig ikke at høre hjemme nogetsteds.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg har rost Krigsministeren. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer have faaet det Indtryk, at det er min Vane at rose Krigsministeren. Jeg tror, at den Ros og Smiger, som Krigsministeren fortjener, faar han i overmaade stort Omfang af de ærede Medlemmer for Ringsted og Løvel. De ere ikke sparsomme i deres Ros og Smiger over for den højtærede Krigsminister. Men det er godt muligt, at jeg en eller anden Gang, efter at den højtærede Krigsminister, som er en stadig Gæst i Finansudvalget og kommer der i alle mulige Ærinder, snart om Støvler og snart om Brødbagning og snart om forlorne Tænder til Underofficerers Hustruer, har forladt os, har sagt, at den ærede Krigsminister er svært durkdreven eller noget lignende, og at ærede Medlemmer saa har opfattet det som en stor Ros eller smuk Kompliment over for den ærede Minister.

Der var en Ting, som det morede mig særligt at høre i det ærede Medlems Foredrag i Gaar, og jeg kan ikke forholde ærede Medlemmer at citere det efter Rigsdagstidenden. Den ærede Ordfører omtalte nemlig en Tale, den ærede Minister havde holdt for Finansudvalgets Medlemmer en Gang, da han havde givet Møde i Finansudvalget. I Fæstningsvolden — siger Krigsministeren ved denne Sammenkomst — have vi lige som en kunstig Bjergkæde. Tænk, hvilken mægtig Fantasi, den ærede Krigsminister er i Besiddelse af: De elendige Jordvolde ved Glostrup taarne sig for den højtærede Krigsminister op til en hel Bjergkæde! I denne kunstige Bjergkæde, siger den højtærede Krigsminister, idet han viser med Haanden — hvordan han viser det, ved jeg nu ikke — kunne vi bore nogle Huller, og ind i dem kunne vi lægge Krudtet. Ja, hvor er det simpelt, og hvor er det billigt at bygge Krudttaarne paa den Maade. Jeg kan forstaa, at baade det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Løvel have følt sig i høj Grad betagne ved denne den ærede Krigsministers Skildring, i hvilken hans Fantasi gav sig til at gøre disse Jordvolde til en mægtig Bjergkæde, der højnede sig uden om København. Og hvor simpelt bliver det ikke at bygge disse Krudttaarne ved blot at bore nogle Huller i denne